

להציל את בקר הבר של נאות הככר!

יעקב עורב, באר-שבע

בקר זה בכדורים מרדימים והוא נשחט, כ־14 ראשים. זה היה בשנת 1978 בקירוב. אבל עדיין נשארו בשטח כמה ראשים, לדברי מרכז המושב ראו אותם לאחרונה לפני כשנה והם מונים כ־5-6 ראשים.

אחרי הכלאת שאירים במשך קרוב ל־20 שנה עדר זה מהווה כבר בודאי גזע לכל דבר שאפשר לקרוא לו "ברהנדר" (ברהמה – אפריקנדר). זהו גזע חסון, החי ללא עזרת בן אדם, ואפילו על אפו וחמתו. הוא התאקלם בתנאים הקשים של מרעה ואקלים של ככר סדום ודאוי לחשומת לב אוהדת, שיטפלו בו, יפתחוהו וירחיבוהו.

האם יימצא מישהו שיראה בזה משימה אישית, שהיא לא פחות מלהיבה מאשר השתלת עוברים?! בדרא"פ פיתחו גזע צאן מגרעין של 2 אילים ו־3 רחלות. האם לא נוכל לעשות כמותם?

לפני ימים אחדים הראתה הטלוויזיה מפעל חדש: גידול עגלים מעוברים מושתלים של גזע בראנגוס. אכן, זו טכנולוגיה חדישה ומדליקה. אולם, מצויים בארץ דברים פשוטים יותר המחכים למושיע.

אחד מהם הוא עדר בקר פרא המסתובב באזור נאות הככר (ככר סדום). בשנת 1959 הובא לשם בקר מגזע אפריקנדר, מדר"אפ או רודויה. בגלל קשיי איקלום איבדו הפרים מפוריותם והובאו למקום פרי ברהמה מכפר רופין. אלה פעלו היטב והולידו בני כלאיים לבנים. מאוחר יותר, בגלל חוסר מרעה, הועבר העדר משם ובסוף חוסל. בעת ההעברה נשארו בשטח כחמישה ראשים, 3 פרות ו־2 פרים, שאי אפשר היה לתפושם. כעבור שנים לא רבות כבר הסתובב בשטח עדר של כ־15 ראשים. כאשר התחלפה האוכלוסיה של נאות הככר והוקם מושב, העדר הפך מטורד והוחלט לחסלו. פקחי רשות שמורות הטבע צדו

בקר-הבר מסתתר מפני בני האדם